JITKA NADYMÁČEK TINGLOVÁ
PASTILKY z Marrákeše

Pastilky z Marrákeše

Jitka Nadymáček Tinclová

Říkonín, 2024
Nakladatelství © SOLIS, 2024

Vydalo v roce 2024 nakladatelství Solis,
Říkonín 22, obec Říkonín
web: http://www.solis-nakladatelstvi.cz,
e-mail: nakladatelství.solis@email.cz
jako 61. elektronickou publikaci
v edici SOLIS, první elektronické vydání.
Autor © Jitka Nadymáček Tinclová
Obálka a grafika © J.Polc
Korektura: Lucie Zubalíková, Tomáš Rejc

Veškerá práva vyhrazena.
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována
bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN:
978-80-53031-37-0 epub
978-80-53031-36-3 PDF

Autorka se vzdává svého honoráře

na dobrou věc, ve prospěch:

POMOCNÉ RUCE OLOMOUC ♥

WWW.POMOCNÉ-RUCE.CZ

- Starají se hlavně o kočičky, občas i pejsky s láskou.
- Krmí zvířátka vysoce kvalitními granulemi.
- Každé zvířátko je připraveno stát se domácím mazlíčkem.

Samotná autorka má k tomuto útulku velmi blízko.

Tak proč nepomoci i jinak?

Děkujeme, že koupí eknihy také pomáháte.

Anotace

Příběh o ženě, která potká tajemného cizince. Co jí asi chce? Pomoct jí, anebo její situaci, která je už tak komplikovaná, ještě zhoršit? Může mu důvěřovat? Anebo má utéct, pokud možno třeba až do dalekého, horkého Maroka? Či je v tom něco jiného, přímo magicky omamného?

I. Pravé marocké pastilky, kupte si, ma'am!

Jsem v malém hotýlku v Marrákeši, kde si léčím bolavé srdce. Záměrně se vracím na místa, kde nám spolu bylo krásně. Milovali jsme to tady. Já a můj muž Tom.

***

Naše dobrodružné povahy směřovaly tehdy už poněkolikáté do orientu. Rádi jsme toho nejprve hodně nastudovali a potom jeli naplno prožívat. Shodli jsme se na tom, že Marrákeš je hodně kosmopolitní. Živě jsme spolu debatovali o Maročanech, jejich zvycích, o fascinující orientální architektuře. Moc mě bavilo, když mi můj muž vyprávěl o tom, jak se k původnímu berberskému obyvatelstvu během dlouhé historie přidávali Afričané z jihu a Arabové ze severu a co všechno se díky tomu v zemi událo. Každá skupina něčím přispěla. Kulturou, řemesly. A právě ta směsice byla pro nás oba lákavá.

V Marrákeši jsme žasli nad úchvatnou orientální architekturou a mozaikami v paláci Bahia a pořídili jsme si několik zamilovaných selfíček na památku.

Za pokřikování pávů jsme v Rotisseria de la Paix ochutnali hravou arabskou kuchyni i výtečný čaj z kardamomu, pomerančů i máty, který každým douškem léčí nejen tělo, ale také duši. Naše společná touha objevovat nové chutě i vůně mi působila nesmírnou radost. Bylo tak uspokojující, mít s kým sdílet svá vnitřní hnutí!

Podnikali jsme výlety do pouště, k úpatí Vysokého Atlasu nebo k oceánu. Každé z těchto míst nám nabídlo něco až téměř posvátného. Okamžiky *na vždycky*. Na břehu divokého oceánu jsem Tomovi položila hlavu na rameno. Jsem skoro o hlavu menší, tak mi to přišlo přirozené. On mě vzal kolem ramen a políbil do vlasů. A tak jsme tam stáli jako živé sousoší a jen si užívali moře, klid a svoji vzájemnost.

Když jsme se při jedné z našich každodenních procházek blížili k náměstí Fna, vítala nás už z dálky kakofonie zvuků, složená z halasu prodavačů a pouliční hudby. Toto živé místo nešlo minout. Náměstí samotné vonělo delikatesami, pečenými žebírky, smaženými rybami, krevetami a kalamáry. Ohromovaly nás plné mísy čerstvých fíků, datlí, kopce salátů, hory marockého chleba, plné tácy až příliš sladkých cukrovinek. Ochutnali bychom nejraději od všeho kousek! Na hlavním náměstí se to pozdě večer hemžilo herci, kejklíři, tanečníky, kouzelníky, akrobaty, hudebníky, polykači ohňů

a vykladači budoucnosti. Všudypřítomný mumraj, tak úžasně spontánní! Stejně jako my dva tady a teď.

Nahlédli jsme do mešit jako vystřižených z pohádky *Tisíce a jedné noci*. Viděli jsme pravý arabský trh a v něm nespočet košů s kořením všeho druhu. Tolik ručně tkaných koberců a pestrých látek, že zrak přecházel. A co teprve omamné jasmínové a citrusové zahrady! Zamířili jsme do Majorelle, zelené oázy v srdci Marrákeše. Tam jsme se, ve skrytu jednoho z banánovníků, dlouze a vášnivě líbali.

Miláčku, taky se ti tady líbí? Kam se ještě podíváme? Všechno jsme společně prošli, ochutnali a zažili. Bylo to báječné a věřila jsem celým svým srdcem, že to tak máme oba dva.

***

Dnes jsou to jen vzpomínky a pěkně dávné. Jsem sama, na tom stejném místě překypujícím barvami, vůněmi a zvuky. Všechno se však od té doby změnilo. Není koho se ptát, není proč se zajímat, jak někomu je, co by rád a jak se cítí. Svůj těžký dovolenkový kufr si táhnu z letištní haly k taxíku sama. *Nevadí mi to*, namlouvám si. Ale možná i vadí. Já vlastně sama nevím. Zvládnu si to užít?

Přijíždíme k mému ubytování. Kufr mi v pěkném hotýlku bere portýr. Kéž by bylo vždycky tak jednoduché to závaží, co táhneme, odevzdat! Jenže není.

Je to moje vzpomínková dovolená a má být hezká.

Chci si alespoň vzdáleně připomenout společné chvíle nad tím nejlepším míchaným nápojem na světě. Jmenuje se příhodně Mazlík, jsou v něm čerstvé citrusy, cukr, med a kapka ostrého tajemství. Popíjím ho na střešní terase jednoho z těch lepších bister, odkud shlížím dolů na hemžení v uličkách Mediny. Myšlenkami jsem přitom stále u svého muže. Jak taky jinak.

Jeho poslední slova byla: „Holčičko, tebe jsem si vůbec nezasloužil."

Marně si lámu hlavu, proč to řekl. To strašně bolí. Opravdu jsem se moc snažila, zvlášť v poslední době, když už se dalo vytušit, že se blíží konec. Starala jsem se, aby mu nic nechybělo. Každý den teplé jídlo. Snížila jsem frekvenci svých slov na minimum. Stala se ze mě, za normálních okolností temperamentní a hlasité ženské, dokonalá domácí putička. Jen aby byl klid. Aby nebylo potřeba nic bolestného řešit, aby se neřešilo vůbec nic. Že to bylo nepřirozené a necítila jsem

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Pastilky z Marrákeše**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.